

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 31. 5. 2023 odvolání obžalovaného Mgr. L. V., narozeného xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 7. 12. 2022, sp. zn. 24 T 59/2022, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem rozhodl Obvodní soud pro Prahu 7 tak, že obžalovaného uznal vinným zločinem šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 1, 4 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že xxx xxx xxx xxxx prostřednictvím celosvětové sítě Internet
1. dne xxx v xxx z blíže nezjištěného místa na internetové sociální síti Twitter prostřednictvím přístupu Twitter for iPhone k profilu s názvem "Xxx Xxx Xxxx xxx xxx xxx" umístil veřejný příspěvek s tvrzením: "Podle mých informací se připravuje plán na diskreditaci Ivermektinu pomocí úmrtí (tedy vraždy) několika pacientů, kteří jej budou užívat. Jste-li jako lékař, lékařka, zdravotník, součástí tohoto plánu NEDĚLEJTE TO!!! Ať už Vám vyhrožují čímkoliv!!! Nejste sám, nejste sama!!!",
2. dne xxx v xxx hodin z blíže nezjištěného místa na internetové sociální síti Facebook, prostřednictvím profilu s názvem „Xxx Xxx Xxxx xxx“ umístil veřejný příspěvek s tvrzením "Podle mých informací se připravuje plán na diskreditaci Ivermektinu pomocí úmrtí (tedy vraždy) několika pacientů, kteří jej budou užívat. Jste-li jako lékař, lékařka, zdravotník, součástí tohoto plánu NEDĚLEJTE TO!!! Ať už Vám vyhrožují čímkoliv!!! Nejste sám, nejste sama!!!",
3. dne xxx v xxx, na blíže nezjištěném místě na svém facebookovém profilu pojmenovaném "Xxx Xxx Xxxx xxx" uložil videosoubor o délce trvání 8 minut a 54 vteřin, na kterém ze své xxx kanceláře komentuje aktuální politické dění v České republice a následně od času 02:10 sděluje, rozvádí a konkretizuje informace ze svých písemných příspěvků na internetových sociálních sítích popsanych v bodech 1. a 2. obžaloby, podle kterých existuje plán některých politiků a farmaceutických společností na diskreditaci léku zvaného Ivermektin, který je účinnou a přitom levnou zbraní v boji proti pandemii COVID-19 pomocí cílených úmrtí pacientů, s cílem dosažení zabránění jeho používání za současného prodeje drahých a neověřených léčiv generujících zúčastněným největších zisků, a současně vystupuje s výzvou ke všem lékařům, zdravotnickému personálu, příslušníkům tajných služeb, policistům a vojákům, aby se takového plánu, jsou-li jeho součástí, neúčastnili,
4. dne xxx v xxx, z blíže nezjištěného místa na internetové sociální síti Twitter prostřednictvím přístupu Twitter for iPhone k profilu s názvem "Xxx Xxx Xxxx xxx xxx xxx" umístil příspěvek s tvrzením: "Akce na diskreditaci Ivermektinu, na které jsem byl upozorněn, a před kterými jsem varoval jak laickou, tak odbornou i politickou veřejnost, nabírají na obrátkách. Už chybí pouze "oběti". Mediálně už je pro ně vše připraveno.",
5. dne xxx ve xxx z blíže nezjištěného místa na internetové sociální síti Twitter prostřednictvím přístupu Twitter for iPhone k profilu s názvem "Xxx Xxx Xxxx xxx xxx xxx" umístil příspěvek s tvrzením: "Normální doktoři hrdinové zachraňují lidské životy, i proti vůli systému, idioti v bílých pláštích je mezitím VRAŽDÍ. Ve své podstatě bohužel žádná novinka, pouze dramaticky větší rozsah :(",
a to přesto, že si musel být přinejmenším vědom toho, že tvrzení uvedená v jeho příspěvcích se nezakládají na pravdě a jsou způsobilá vyvolat obavy u alespoň části obyvatel České republiky o jejich zdraví a život, a byl s tím srozuměn, a to vše učinil za situace, v rámci které byl na území

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Vacková

České republiky usnesením vlády České republiky č. 196 ze dne 26. února 2021 (publikováno ve Sbírce zákonů pod č. 96/2021 Sb.), v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění pozdějších předpisů, vyhlášen pro území České republiky nouzový stav od 00:00 hodin dne 27. února 2021 na dobu 30 dnů, z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaný jako SARS-CoV-2) na území České republiky, tedy v době extrémně škodlivého stavu, v rámci kterého je potřeba směřovat veškeré lidské zdroje právě a toliko k odstranění tohoto extrémně škodlivého stavu. Za tento zločin byl obžalovaný odsouzen podle § 357 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců.

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný včas odvolání, které odůvodnil tak, že soud prvního stupně dospěl k chybným skutkovým i právním závěrům. Napadený rozsudek byl značně ovlivněn politickým názorem předsedy senátu, zjevně opačným od obžalovaného, kterého měl svým rozhodnutím potrestat za jeho politické vystupování a stejně tak měl snižovat inteligenci voličů obžalovaného a Vxx Bxx v ústním odůvodnění rozsudku. Z tohoto důvodu byla vznesena i námitka podjatosti předsedy senátu. Taktéž nebylo dostatečně zjištěno, že by se trestného činu dopustil obžalovaný, když toto bylo dovozeno pouze na základě vlastnictví iPhone a vyjádření pro média po hlavním líčení, a že byla naplněna subjektivní stránka skutkové podstaty trestného činu, tj. úmyslné zavinění. Soud prvního stupně se nikterak nezabýval tím, ani si neopatřil důkazy, že očerňovací kampaň vůči léku Ivermektin probíhala a doposud probíhá, pročež nemohlo jít o šíření nepravdivé zprávy. S ohledem na tyto skutečnosti bylo navrženo, aby odvolací soud obžalovaného zprostil obžaloby podle § 226 písm. b), c) tr. řádu.
3. Soud prvního stupně nejprve usnesením ze dne 8. 2. 2023, sp. zn. 24 T 59/2022, rozhodl podle § 31 odst. 1 tr. řádu tak, že předseda senátu není vyloučen z projednávání trestního řízení v této trestní věci s tím, že předseda senátu neměl poměr k obžalovanému ani osobám podle § 30 odst. 1 tr. řádu či jinému orgánu činnému v trestním řízení, pročež nebylo dotčeno jeho nestranné rozhodování. Pokud šlo o tvrzené vyjadřování k osobě obžalovaného a jeho voličům v rámci ústního odůvodnění napadeného rozsudku, tak se jimi soud zabýval pouze jakožto adresáty předmětných sdělení, když v odstavci 10 odůvodnění uvedl, že nelze poměřovat uvěřitelnost uveřejněných informací např. průměrnými intelektuálními schopnostmi čtenářů (kritérium „rozumného člověka“) apod., neboť zákon o nic takového nepředpokládá. Proti usnesení nebyla podána stížnost a nabylo tak právní moci dne 16. 2. 2023.
4. Městský soud v Praze podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i postup řízení, které vydání napadených výroků předcházelo, přihlížející přitom k vadám, které odvoláním vytýkány byly a k vadám, které vytýkány nebyly, přihlížel pouze potud, pokud by měly vliv na správnost výroku, který napaden byl a dospěl k závěru, že odvolání důvodné není.
5. Odvolání obžalovaného směřuje zejména do způsobu hodnocení důkazů, jež je výsadní doménou nalézacího soudu a odvolací soud do tohoto procesu může vstoupit pouze tehdy, pokud některé důkazy opomíjí, neinterpretuje jejich obsah v souladu s realitou či jeho myšlenkové postupy odporují zásadám obecné logiky. Tak tomu v tomto případě není. Nalézací soud provedl dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí a provedené důkazy hodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. Své hodnocení v napadeném rozsudku jasně a stručně publikoval v souladu s ust. § 125 odst. 1 tr. řádu a skutková zjištění k nimž dospěl jsou úplná a neskýtají pochybnosti o své správnosti.
6. V prvé řadě je nutno zdůraznit, že specifikem trestného činu šíření poplašné zprávy ve smyslu § 357 odst. 1 tr. zákoníku je skutečnost, že účelem poplašné zprávy je snaha vyvolat u alespoň části obyvatelstva obavy či strach o život, zdraví či majetek. Taková zpráva pak musí být i objektivně nepravdivá, tj. v rozporu se skutečností anebo skutečnost značně a tendenčně

zkreslující. Při hodnocení konkrétního jednání pachatele je třeba pečlivě hodnotit charakter a povahu jeho projevu z těchto hledisek, aby bylo odlišeno šíření poplašné zprávy od subjektivního hodnocení.

7. Pokud jde o námitku obžalovaného, že předmětná zpráva nebyla nepravdivá, přičemž o její pravdivosti je obžalovaný doposud přesvědčen, byla tato námitka shledána neopodstatněnou. Soud prvního stupně v odstavci 6 odůvodnění napadeného rozsudku zcela srozumitelně, logicky a přesvědčivě vysvětlil, z jakého důvodu nepovažoval předmětnou zprávu za pravdivou. Počínaje skutečností, že obžalovaný neměl jakékoliv zdrojové informace, které by pravdivost zprávy potvrzovaly, pokračuje tím, že ani dramatické tvrzení ohledně chystaných „vražd“ neodpovídalo informacím, jež se měl obžalovaný dozvědět od jiných osob. Rovněž ani orgány činnými v trestním řízení nezjistily, že by předmětná zpráva měla být pravdivá, protože byla věc odložena, když ani obžalovaný k výzvě Policie ČR nedokázal uvést žádné bližší konkrétní informace, naopak přiznal, že tyto nemá. Nelze tak ani hovořit o tom, že zveřejněná poplašná zpráva měla a má být z pohledu obžalovaného pravdivá, když její nepravdivosti si musel být obžalovaný vědom, neboť pro opačný závěr neměl ani nemá žádné důkazy, když jím předložené důkazy v trestním řízení nebyly s to na tomto závěru čehokoliv změnit. Soud prvního stupně si přitom nemohl opatřit důkazy ke skutečnosti, která byla zcela zjevně nepravdivá, neboť tyto důkazy neexistují, o čemž svědčí i skutečnost, že trestní oznámení obžalovaného stran očerňovací kampaně proti Ivermektinu a „vraždám“ pacientů bylo Policií ČR odloženo. Nutno dodat, že poplašná zpráva nemohla představovat ani subjektivní hodnocení obžalovaného, neboť tento šířil poplašnou zprávu jako objektivní skutečnost, když dokonce vyzýval, aby lékaři a další osoby v podstatě „nevraždili“ své pacienty. Odvolací soud tak považuje skutková zjištění soudu prvního stupně stran nepravdivosti poplašné zprávy i vědomosti obžalovaného o této skutečnosti za zcela správná, zcela se s nimi ztotožňuje a pro stručnost na odůvodnění napadeného rozsudku plně odkazuje. Pokud jde o další námitku obžalovaného, že poplašnou zprávu nešířil on, ani tuto námitku odvolací soud neshledal důvodnou. Soud prvního stupně v odstavci 6 napadeného rozsudku podrobně a pečlivě popsal časovou osu zveřejnění poplašné zprávy na sociálních sítích obžalovaného, která zcela korespondovala se sděleními obžalovaného do médií a na půdě Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Stejně tak soud prvního stupně správně shledal, že zveřejněná poplašná zpráva byla autentickým příspěvkem obžalovaného, když současně nebylo zjištěno, že by tyto příspěvky zveřejnil na sociálních sítích obžalovaného někdo jiný. I v tomto rozsahu odvolací soud tak považuje skutková zjištění soudu prvního stupně za zcela správná, naprosto se s nimi ztotožňuje a pro stručnost na odůvodnění napadeného rozsudku plně odkazuje. Konečně pokud obžalovaný namítal, že předseda senátu soudu prvního stupně byl podjatý, když měl v ústním odůvodnění rozsudku snižovat inteligenci obžalovaného a voličů Vxx Bxx, tato námitka byla v podstatě vyřešena soudem prvního stupně v odůvodnění usnesení ze dne 8. 2. 2023, sp. zn. 24 T 59/2022, proti kterému obžalovaný nebrojil, ač mu v tom ničeho nebránilo. Soud prvního stupně jasně a logicky zdůvodnil, proč v daném trestním řízení není předseda senátu podjatý, když tento neměl k účastníkům žádný poměr a k osobě obžalovaného a voličů Vxx Bxx se vyjadřoval toliko v souvislosti s adresáty poplašné zprávy, resp. způsobením nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva, v tomto případě příznivců obžalovaného a Vxx Bxx (sledovatelů sociálních sítí). Odvolací soud přitom shodně se soudem prvního stupně uvádí, že tento se k osobě obžalovaného a voličů Vxx Bxx vyjadřoval toliko jako k adresátům zveřejněné poplašné zprávy, resp. naplnění skutkové podstaty trestného činu co do množství „alespoň části obyvatelstva“ ve smyslu § 357 odst. 1 tr. zákoníku. Soud prvního stupně tak nepochybil, když námitku podjatosti neshledal důvodnou.
8. Odvolací soud pro úplnost uvádí, že naplnění § 357 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, tj. zveřejnění příspěvků na sociálních sítích za jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, nebylo ze strany obžalovaného jakkoliv zpochybňováno.

9. V souhrnu tak dokazování provedené soudem prvního stupně nepřipouští jinou možnost než že pachatelem celého jednání, tedy všech postupných kroků, jež vedly ke spáchání skutku, byl obžalovaný, jak soud prvního stupně v napadeném rozsudku velice jasně a jednoznačně vysvětlil. Skutková zjištění soudu prvního stupně má tedy odvolací soud za zcela správná, zcela se s nimi ztotožňuje a pro stručnost opětovně na odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje.
10. Na správná skutková zjištění navazovala i správná právní kvalifikace. Rovněž trest, který byl obžalovanému uložen v žádném případě nelze označit za nepřiměřeně přísný, neboť byl uložen na samé dolní hranici trestní sazby pro daný trestný čin, i když jde o zločin, když soud prvního stupně vysvětlil, proč skutek považoval za exces v jinak řádném životě obžalovaného.
11. Všechny výroky napadeného rozsudku byly shledány správnými, přičemž nebyly shledány ani jiné vady, a řízení, které vydání rozsudku předcházelo, je prosto procesních pochybení. Odvolací soud tak rozhodl o odvolání tak, že jej podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. řádu). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. řádu). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci, na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. řádu). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – m) tr. řádu nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 31. května 2023

JUDr. Jaroslav Cihlár, v.r.
předseda senátu